

Szólj igazat, betörök a fejed!

FÜLLENTŐ

ARANY-
KÖNYV-
TÁRA

Megjelenik minden hó 10, 20 és 30-án.

ELŐFIZETÉSI ÁRA :

Egész évre . . . . . 3 ft — kr.
Fél évre . . . . . 1 „ 50 „

Egyes szám ára : 10 kr.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Füllentő.

Társ-szerkesztő : **Petrikás Mór.**

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

Budapest, VIII., stáció - utca 6. sz.

Ide intézendők

az előfizetési pénzek, reklamációk, kéziratok.

Hirdetéseket árszabály szerint felvesz a kiadó-hivatal.

Kép a jövő képviselőválasztásból.

A képviseléválasztásokra.

Nemzetiszin magyar zászló
Ki lesz bontva nemsokára;
Sorakoznak felé immár
Képviseléválasztásra.
Magyar népem, szavazatod,
Jól vigyázz, hogy kire adod.

Nagy hangokkal már a pártok
Készülődnek, szervezkednek.
Altatások, ámitások
Meg ne törjék régi elved!
Magyarnépem, szavazatod,
Jól vigyázz, hogy kire adod.

Egyik mostan antisémi,
Másik sémi... fennkiáltja.
S majd a „Házban“ köpenyt fordít,
S azt mondja, hogy: Spongyát rája!
Magyarnépem, szavazatod,
Jól vigyázz, hogy kire adod.

Nagyképüsködik az egyik,
A másik füt, fát összehord.
S a választó „éljen“=t kiált,
Ha kóstolta a kortesbort.
Magyarnépem, szavazatod,
Jól vigyázz, hogy kire adod.

A kortesbor részegítő, —
Ha valaha most légy ébren
Mert a választás után majd
Ébredésed gyászos lészen.
Magyarnépem, szavazatod,
Jól vigyázz, hogy kire adod!

P—s M—r.

Egy kis félreértés.

— Ön azt hiszi, hogy én zsidó ellenes vagyok? —
ellenkezőleg, kívánom, hogy valamennyi postamester legyen.

— Miért éppen postamester?

— Mert akkor minden városban csak egy volna.

A gavallér.

Olyan német neve van, hogy beillenek akár Württemberg szülöttjének is, de azért még is, a magyar választó kerületek egyik legmagyarabb kerületének a képviselője!

Képviselő, még pedig „független-párti.“

Gavallér „en miniature!“ Divatosan öltözik, magas cilindert hord, s gallér-kézeldői kifogástalanul vannak keményítve. Eljár a concertekbe, színházba, jótékony előadásokra, álarcosbálokba, és... és... nem szidja a kormányt.

A fiatal leányok ezelőtt két hónaggal azt mondták felőle „gyönyörű férfi, jól tánczol“ s a mamák utánna tették „és szellemdús ifjú“; — ma már, — hajh, az idők változnak s vele az emberek is, a leányok csak azt tudják hogy „tánczol“, a mamák pedig, hogy: „közönséges képviselő, mint sok más!“

Mi szülte e változást?

Az idő! A lefolyt két hó. Miként? Megmondom azt is, csak kis türelem.

Ő sport—man, a szó teljes értelmében, s a sport, melyet ő üz, nem minden napi. Az ő sportja a párbaj,

Nem mintha ő sportból párbajokat vana, — őh nem, neki magának soha sem volt párbaja, hanem ő minden párbajnál, hol a „tisztelt ház“ függetlenségi honatyái“ párbajba keverednek, ő ott mindenütt párbaj segéd, vagy az egyik, vagy a másik félnek a segédje.

Senki sem tudja jobban megállapítani a párbaj feltételeit, senki sem tudja jobban kimérni a távolságot mint ő, ő az úgynevezett „universalis párbajsegéd!“

Az az, kérem, csak volt, — ma már nem az, mert a legközelebb lefolyt két hó óta gát vettetett e sport-szenvedélynek.

Ő megnőstült, szép kis feleséget kapott, s ez a házasság szerződésének egyik pontjául azt kötötte ki, hogy

a vőlegény soha többé részt ne vegyen a párbjokban, — s azóta ő megszűnt párbaj segéd leuni.

Sím, ez az ok, hogy a leányok nem mondják többé felőle, hogy „gyönyörű férfi“, a mamák nem találják többé „szelleműs ifjú“-nak; — de félre ne értesünk, nem azért mert párbajba nem avatkozik többé, hanem azért, mert... most már nős!

Hiába, ilyen a világ folyása!

Ő különben, mint sok más, szintén a „függetlenség“ dajkasága alatt nőtt fel, s mikor nagy korú lett, elfeledte az anyát, össze czivódott vele, s elhatározta, hogy ő is szerkesztő lesz, szerkesztője oly lapnak, mely ellenlábasa leend az anyának.

S mit meggondolt meg is tette. Szerkesztő lett.

De hamar megunta a dicsőséget, hol babér nem termett szőke fürtjei fölé, egyet pedrett szép bajuszán, s ott hagyta a szerkesztőséget, ott hagyta a lapot s visszatért — nem magányába, hanem azon állásba melyben az előtt volt, maradt csak, mint a mamák mondják: „közönséges képviselő, mint sok más.“

Nem változott semmit, most is az, mi eddig volt, függetlenségi képviselő.

Még nevét sem változtatta meg, az is maradt mint volt a régi némethangzásu

Hentaller Lajos.

Figyelő.

Csalódás.

Biró. Tehát ön azt hiszi, hogy azon fiatal ember lopta el óráját, ki önnel együtt utazott a coupéban?

Leány. Igen, mert annyira reám dőlt...

Biró. Hogy tűrhette azt.

Leány. Azt hittem, hogy csupán udvarlásból tette.

Egytagu szó.

Tanító: Fiaim azon szavakat nevezzük egy tagú-aknak, melyeknél szájunkat csak egyszer nyitjuk ki. Mondj tehát Péter egy egytagú szót.

Péter: Gesztenye.

Feleség: Te nem látod még most sem be, hogy mit és kit birsch én bennem, a helyett hogy szemrehányásokkal illetsz, ha becsület volna benned; az egekig emelnél. —

Férj: Ezer örömmel tenném, ha tudnám, hogy soha sem jössz vissza.

— Miért nem jár ön el az ének órára? —

— Nincs zenei hallásom.

— Hozzon erről orvosi bizonyítványt.

Házi rend.

Férj: Ki itta meg a pálinkámat korsómból? —

Feleség. Én! Tudod, hogy nem tűröm házamban a pálinkát.

Mokhány Kóbi.

„Khezdek magamnak jönyörkhödni. Mindennap hozza nekhem a phostaa magnaten orakhoktól bizalmas levelek, hodj micsada állást foglalok a jövő Ablegaten választhásokra. És mindedjik ódj végzi a levelét: reménylen, hodj velönk tart édes Mokhány ór. Hm! elhiszek azthat. Sakhodj az enyém állás sak khivülről fogok mothatni, mikhor nem ülök hanem állok.

Itt az üdö most vadj soha! mondtha a nadj poet a Petüfi.

Mostand megbosszulhathod magad Kóbi a Magnathen oreságokhon a megbokthathott polgári házasság miatt. Valamennyi szolid állást foglalja Tisza Kálmán megbokthathására, és ha nem csalja az enyim fül, hát khütelezik magukhat auf den Papier, hodj thovább nem lesz Tisza khormányelnök!

Lächerlich! Én sak azthat mondok, hodj ha Tisza nem khormányozza, akkhor a thöbbi nem thodja, hodj hol khell eligazodni. Ezthet bebizonyítja Herr vün Csanády is, akhi a moltkhor hat probirt szavázni a khormány-párthiakkhal és akkhor is megboktha, mert Tisza Kálmán nem voltha ott. Mindenki elveszthette az tüvé fej, még a Herr vün Péchy is.

Ebből khivilágolja magát, hodj én bevárook mit hozza a jövő, addig thehát nem foglalom állást, hanem letülöm magamat.

Privilegium

Mama (az asztalnál): De Róza miféle csúf és nevetlen szokásokat kezdesz fölvenni, hogy mered a fánkokról a cukrot lenyalni, az csak a papának szabad.

A vasárnapi iskolából.

Tanító. Miért vannak a vasárnapok és ünnepek a Kalendáriumban vörössel megjelölve?

Inas. Mert akkor rendesen valakit a korcsmában megkéselnek.

Gyanusítás.

Biró: Honnan ismeri meg ellopott zsebkendőjét.

Panasztevő: Sárga volt.

Biró: Ez semmit sem bizonyít, nekem is van pl. egy zsebkendőm, a mely éppen olyan mint az öné (mutatja zsebkendőjét).

Panasztevő: Az világos, mert több darabot lop-tak el tőlem.

Hársfayok és Kelecsényiek.

(Humoreszk.)

Budapest nagy város, és sok lakosa is van. — Nem hiányoznak belőle az öreg özvegyasszonyok, ezek igen nagy számmal vannak. Fiatal özvegy, gazdag, a ritkaságok közé tartozik; mert a fiatal özvegyek, vagy férjhez mennek vagy pedig megvénülnek az utóbbi esetben az öreg özvegyek közé tartoznak.

A legnagyobb ritkaságok közé tartozik az olyan szép, gazdag s fiatal özvegy asszony kinek szép, fiatal eladó leánya van, a mely esetben a férfinak nehéz a választás, mert nem tudja a mamát vagy leányát vegye-e el? Éppen oly állapotban van az ilyen férfi, mint az az éhes szamár, a ki előtt két köteg széna van, azt sem tudja melyikbe harapjon.

Hársfayné ilyen özvegy asszony volt, kinek körülbelül egy millio vagyona lehetett s e mellett nem csak csinos de talán szép is volt. — Volt neki egy 17 éves leánya.

De miután nézetem szerint, s azt hiszem ebben mindnyájan egyet értünk, férfiak is vannak Budapesten; lássunk a dologhoz.

Én csak két férfit fogok egyelőre említeni s ezek Kelecsényi Andor és fia Béla.

Azt mondják kedves olvasóim, ne folytasd tovább, tudjuk a többit, az apa elveszi a mamát, a fiú elveszi a leányt azután vége van az egész történetnek. — Hát bizony én egész ünnepélyességgel kijelentem, hogy nem lesz ennek a históriának ilyen vége, és éppen ezért tovább fogom folytatni.

Mult év május havában az arszlán Kelecsényi Béla úr a városligeti állatkertben sétálgatása közben meglát két gyönyörű nőt, gondolják kiket, ha nem találják el, megmondom: Hársfayné és leányát. Követi őket, a lóvasutnál felszállottak mindhárman, Béla gyönyörködött az özvegyben. A kerepesi út végén, illetőleg a muzeum körút sarkán leszállottak mindhárman, Béla a szerelem szikrája és a kíváncsiság által ösztönözve követé a két nőt, a kik az elébb említettem körúton lévő szép négy emeletes házba mentek be.

Béla úrfi nem rest, be megy a házmesterhez s megtudja, hogy a két nő Hársfayné és leánya. Ezek után hazamegy budai lakására.

Nyolcz nap múlva vasárnapon a plébánia templonegyik padjában két nő és egy férfi ült, tudjuk hogy kik azok, Hársfayné és leánya és a harmadik Kelecsényi Andor a Béla papja.

Andor úr igen csinos férfi, ő is özvegy; már pedig az özvegy szíve se idegenkedik a szép nemtől, neki is megtetszett a két nő közül az egyik, nem a mama, de a leánya.

Az istentisztelet után elkísérte a nőket, utánok sompolyogva muzeumkörúti lakásokra és ott a házmestertől azt tudta meg a mit a fia.

Nyolcz nap múlva fiú és apa találkoznak a muzeum körúton s az apa így szól fiához:

— Mit csinálsz itt Béla fiam?

— De te édes atyám, te mit csinálsz itt, te soha sem szoktál erre járni?

— No valamit mondok neked, szerelmes vagyok.

— Mit gondolsz? Ily korban?

— De több, nőstülni akarok.

— Jól van! Mit szólsz azonban ahhoz, ha én is szerelmes vagyok s nőstülni szándékozom.

— Mit? Ilyen korban?

— No atyám, mondd meg kit szeretsz?

— Az enyém az elsőbség ezt kérdezni?

— No jól van Hársfay a neve.

— Hogyan? kérdé az atya megijedve?

— No hát baj ez?

— De, éppen azt.

— Mit, éppen azt?

— Éppen azt szeretem én is.

— Igen én szeretem, mondá az apa, s az enyém az elsőség én fogom elvenni.

— Igen is én veszem el, mert ha van esze hát már csak a fiatalabbat választja.

Veszekedve tértek haza Budára!

(Folytatása következik.)

Találékony.

A. Szabad önt nagysád hazakisérni?

B. Köszönöm, szobaleányom kísér haza.

A. Oh! szabad szobaleányát haza kísérem?

Ajánlat.

Tanár: Igazgató úr, nézze csak új találmányomat, ezen eszköz segítségével a legbutább és legszamarabb egyén is tud szorozni, osztani, kivonni és összeadni. Tessék, próbálja meg.

Irnok: Kollega úr hát miért nem élvezi négy heti szabadságát, hiszen most úgy sincs semmi dolog.

Kollega: Nem vagyok bolond, majd akkor élvezem, a mikor sok dolog lesz.

A vizsgán.

Tanár: Nevezzen nekem görög isteneket.

Tanuló: Bachus és Vénus.

Tanár: De hiszen több van, nem csak ez a kettő.

Tanuló: A többivel nem törődöm.

Bigamia-pörből.

Bíró: Miért hagyta oda első feleségét?

Vádlott: Mivel életemet megmérgezte.

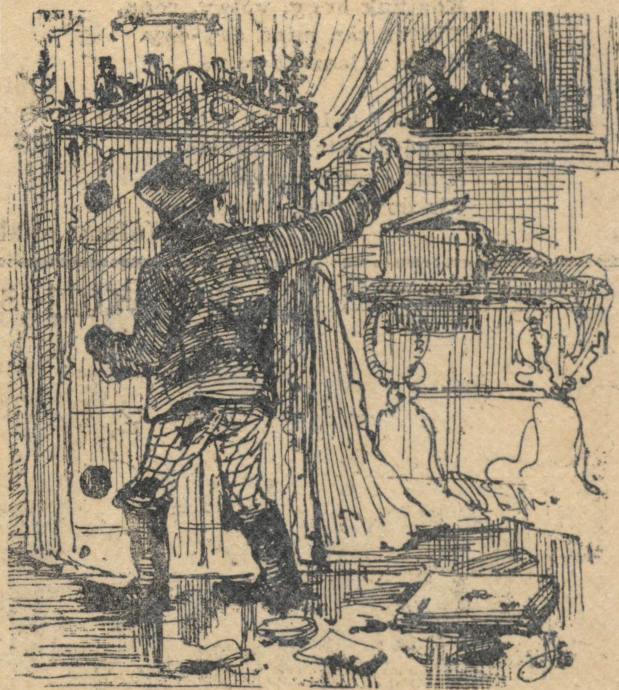
Bíró: S ezen szomorú tapasztalás után miért vett nőül egy más nőt?

Vádlott: Ellenmégül.

Illusztrált népdalok.

„Szeretnék szánthani
Hat úkrüt hajthani.“

„Gyerebe rózsám, gyerebe,
Csak magam vagyok ide be.“

Fotografiák röptiben.

II. Mikszáth Kálmán.

Hol volt, hol nem volt — itt volt közöttünk és nem vették észre.

Elbeszélései elszórtan és kötetekbe fogva is megjelentek s a kritika csak úgy szólt felőle, hogy idővel lehet belőle valami.

Nem tudom svábnak gondolták-e, akinek köztudomás szerint 40 éves korában — a legtöbbször akkor sem — jön meg az esze?

Megmutatta hogy nem az. Messze volt ettől a svábokra nézvést ominozus évtől, amikor rövid időközökben tolla álól kikerültek „Az igazi humoristák“, „Tót atyafiak“, „A jó palócok“. Kritika ő nagysága kezéből kiesett a toll, aztán gyorsan fölkapta s úgy eldicsérte, hogy Kisfaludy — és Petőfi társaság csak megragadják kétfelől s majd széttépik. Tagúl fogta mindakettő azon melegiben.

Volt is miért. Oly balladákat penderít prózában, hogy a jövő Shakspeareje csupa színtragédiát alkot belőlük

S nemcsak az alakításban hasonlatos többékevésbé a britt orjáshoz, hanem — s ebben hasonló mérészséggel — az átalakításban is. Vide „Az a bizonyos kakashistória“, melyben a muszkát zsidóra váltja; vagy „A király ruhái“, holott is a Gesta Romanorum „Jovianus“-át élezi ki; csiszolna le belőle a „Pester Lljaid!“

Hanem hát ő „Jupiter“! Igy nem is hasonlítható senkihez, bár Majláthhoz és Schötz Mixamárhoz hajaza neve.

S mivel hálálja meg, hogy a Múzsá pártul fogja? Hálátlansággal. Ezzel fizet a világ embernek, Múzsának egyaránt.

Ahelyett, hogy írna atyafiakról s más honi jó náciokról, — politizál. Ugyan a maga módja szerint s a vonal alatt, de mégis csak az annak a neve a miket tárczákra szed az országgyűlés üléseiről.

Nem is merészli — félyén a haragos múzsák boszuját — a maga firmáját kitűzni, hanem föltámasztja Scarront, annak a kornak Scarronját, melyben az uralkodó azt mondhatta: „Az állam én vagyok.“

Azután neki mindegy: szabadelvű vagy ellenzéki; ha fölfedezi, kinék hol az Achilles sarka, rajta üt s megsebzí.

S ez nem járja. A költő ugyan föltűll a pártokon, de tudtommal ő nem ír verseket. Ágaitól jó néven veszszük, ha ma Tiszát, holnap a függetlenségi pártot piszkolja; Ágai verseket is ír, vagy legalább írhatna.

Különben szolgálók jó tanácsosal a nagyságos képviselő uraknak pártkülönbség nélkül.

Választassák meg Mikszáthot legközelebb képviselőnek. Tudom, nem gazol a saját fészkebe.

Már látom is, mint fogják meg őt a pártok embertüknek.

Úgy jár mint az irodalomban.

Ott megválasztották nyakra-főre fia — Kisfaludynak és fia — Petőfinek, az országházba bevásztják a miniszteraspírások pártja tagjának és tigrisnek.

Távol vagyok.

Távol vagyok tőled.
Köztünk hegy, völgy, róna,
Mintha tán mind egy-egy
Nagy válaszfal volna.

De más válaszfal, mit
Közénk tett a végzett:
Husz éves vagyok s te
Tíz évvel vagy vénebb!

Kálmán diák.

Bagaria Matyi, a főkortes.

Hajh! de hosszú is az a három esztendő! Alig várom, hogy a hordók és az ezüstök guruljanak a portámra!

Van is ilyenkor tekintélyem a hazamentő képviselők előtt! Mert hát belátják, hogy én vagyok a környék egyik legjobban kapacitáló kortese. Éneklöm is már az nótámat, hogy:—

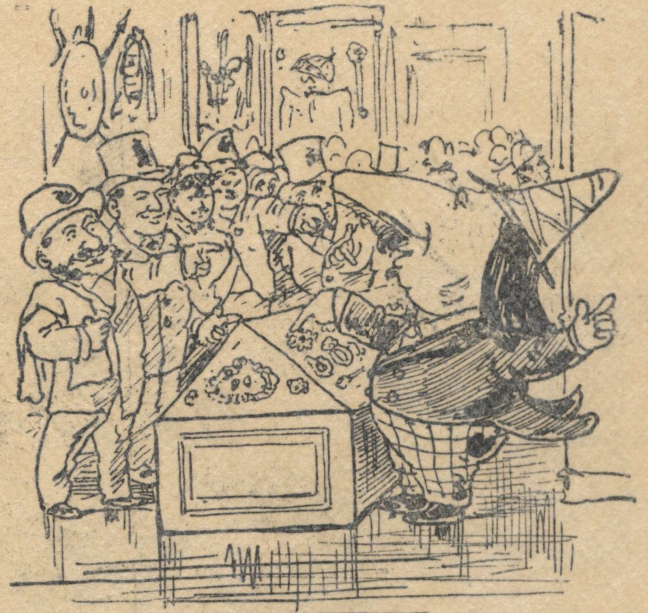
Korteskedünk nyakra-főre . . .
Ki hátra dől, ki előre
Az igéktől, melyet mondok . . .
Mert hej! borba ful jaz dolog!

Fére dobtam már az dikicset meg az lábsziját. Nem dukál ilyenkor szurkosnak lenni, mikor az nagy urakkal fog kezet az embőr. Az, ki nem gurittat valamelyest a portámra, annak csak azt mondom, hogy éljen az, ki jót akar!

Nem kérdöm én aztat már egyiktől sem, hogy micsoda érzés fogta jaz nagyságos urat; az az, hogy hát voltaképen melyik párton is áll tulajdonképen, mert az én eszemhöl hiába méri jaztat, hogy ahhoz tartozik, a hol nem kölletik porciót, meg monopóliumot megtűrnyi! Benőtt már az fejem lágya, de mindnyájunké is, hogy az nem lehetségs, mert sok ám az deficzit. Annyi pénze pegyig az összes ellenzéknek sincs, hogy ezt a tenger pénzt kifizetve, jaz szegény nép nyakáról levegye!

Szép bion az a mézes madzag, de én csak azt mondom, hogy bor nélkül nincs igazság. Éljen az haza!

Ötvösműkiállítás.

Uraim! Az összehalmozott műkincsek az öskorból, ime itt látnak napvilágot. Jól nézzék meg kérem, mert ritkán, talán sohasem lesz alkalmuk az öt világrész csodáit ismét megbámulhatni.

Van itt arany kancsó, íbrik, foggpiszkáló, pipaszurkáló, csupa aranyból verve. Ezen tárgyak bizonyítják, hogy őseink nemcsak ittak, de a fogaikat piszkálták is. De ennél gazdagabb tapasztalatra jöttünk. Azt mondják, sőt állítják a történészek és buvárok, hogy a pipaélvezet 200 év óta állna fenn. Mindezt meghazudtolja ezen aranyból vert pipaszurkáló, amely az öskorból való; hihetőleg Achilles vagg Xerxesé lehetett. Tehát az megsemmisíti az egész tudomángos okoskodást. Mert a dohány, ha 200 év előtt tenyésztetett, akkor logikailag vénc 1000 év előtt is kellett lennie, ergo, hogy dohány volt az kétségtelen; tehát az is bizonyos, hogy valakik pipázták, s minthogy csakugyan pipáztak, bizonyosága annak ez a pipaszurkáló.

Előzékeny.

Vendég: Pinczér, honnan jön ez az átkozott légvonat.

Pinczér: Azonnal utána nézek a menetrendben.

Csekély veszteség.

Vendég: Nos pinczér adjon vissza e négy krajczárosból hármát.

Pinczér: Nincs uram most nálam apró pénz, de holnap majd megadja nagyságod az egy krajczárt.

Vendég: De én nem szeretek adós maradni, holnapig meg is halhatok.

Pinczér: Az akkor csekély veszteség volna reánk nézve.

BAKAHUMOR.

Iskolában.

Tiszt: A katona engedelmes és tisztelettel viseltessék főlebbvalója iránt, s ennek nyájasnak kell lenni a katonához; hát mivel tartozik maga hadnagyának?

Katona: Tisztelettel és engedelmességgel.

Tiszt: És a hadnagya mivel tartozik?

Katona: 4 frt 36 krral a mult évről a czipő és ruha tisztításért.

A katonaságnál.

Káplár: Mi a teendője a naposnak?

Péter: Felvigyázni a rendre, tisztaságra és arra hogy egyik a másiktól ne lopjon el semmit.

Káplár: Hát pl. mi dolga van neki, ha az őrnagy úr jön a szobába?

Péter: Vigyázni, hogy ne lopjon el semmit.

Rapport.

— Nos, nyugodt a város?

— A város nyugodt, ezredes úr, csak a lakosság okoskodik.

Alapos kérdés.

Kapitány: Mi baja azon egyénnek?

Orvos: Napszúrása van!

Kapitány: Milyen mély a szúrás?

Felvilágosítás.

— Hogy lehet felismerni a gyöngyöket, hogy igaziak e vagy nem?

— El kell vinni a zálogházba, ha nem igazi nem kapsz reá semmit.

Valaska Pavel pánszláv povedálásai.

Nem tudok mi gyütte „Fülető“-nek zeszibe, hogy engemet lerajzolta is zenyím reményeimet s moje ídes vágyokat elbeszili, mintha tülemtől meghallgatta volna.

Nem tudok sak azota bíkivel aludnya, filek, hogy álomba elpovedálok titok, mit szívem seprenyőjében főzi boszuság.

Sak azért is nem el mondok, hogy mienk főnsíges protector megküldte nekemnek száz rubel verbuvalni dicsé pánszláv eszmínek firfiakat.

Ha tudna zujságiró, leirna zövé Zeitungba s zenyím főlsíges czár megadna nekem száz kancsukat zenyím vutki emisztő hasamra.

Sak azért se megtudja; megnízek zenyím ágy alá, nem bujta-e oda átkozott író s bezárok zenyím szoba, olvasok rubel s megírok zmienk zatyuskának, jako haladja mienk eszme s mint aludja magyar kormány, nem tudja mienk lípisekrül nicz.

Sak had aludjátok, fölibreszti titeket muszka szuromy s kikergeti enom Szibériába adót csinálni.

Dobro nocz, megyek kipihenni zenyím fáradság; de megnízek ágy alá, nem bujta-e oda ujságiró?

Sak nyincs, ha itt volna; megspangáznék őtet a más világra.

Most gyere vutki, hadd igyam tied csöppjeidből egy litert, hogy zenyím álom szíp legyen a dicső Szlaviáról, mienk jövő velki krajínáról.

Haj de prics magyár, gyábol do tebe!

A jós.

Bankigazgató: De asztalos ez az asztal oly gyenge, hogy ha kissé meglöki valaki, összetörik és nem soká fog tartani?

Asztalos: Tessék meghinni, tovább mint a bank.

A vak.

— Uraim könyörüljenek egy vak emberen.

— Hát hol van a vak?

— Kivül van, nézi hogy nem jön e a rendőrség?

Tihanyi,

vagyis:

röndnek muszáj lönnyi.

Epen a Bereczék sötét lelkét praeparálták a tisztelendő urak a hosszú utra.

A kerépesi-úti fogház előtt tengernyi nép koptatá a flasztert s a lábtyűje talpát, ha nygan egyáltalában rendelkezett a csizmazia-czéhek ilyenmü jótevő produktumával. Pompásan vette ki magát közöttük Tihanyi Echó, a furfangos „vén Kupecz“, kinek:

„Miként cserjék között a sugár jegenye,

Úgy nyúlt az égnek politikus feje.“

O egy kis rablógylkos fizionomiát szerietett volna tanulmányozni csupa kíváncsiságból az elitélteken: kilesve tehát egy alkalmás pillanatot, odasomfondérozkodott a fogház kapuja elé s megzörgetvén azt, ily szókra nyiltak meg nectárédés ajkai:

„Hallja-e kend Szemző bácsi, egy kis okos szóm volna keedel. Nézze, fogja ezt a két verdszillát, ez a magác, fizetek ezenkívül magának még egy halbseídlit spriczerrel a Maloschikban és ráadásul egy potya karzati álló-jegyvet is kap tőlem, ha bévül kerülhetek ezeknek miatta.

— Mán uram, ide magát az uristent sem eresztem be, ha csak nincsen a naccságos kir. urtul bészoló passzusa. A naccságos Jékelfalusy miniszteri tanácsos ur mán csak elég nagy naccságos ur, a mint mondják, de annak is aszontam, hogy kívül tágasabb, mivelhogy nem lévén neki passzusa. Hol hát az a passzus? Nincsen?! No hát menjen az ur a dógára, olyan nincsen a sifonyérba, hogy bébocsássam.

— Nincsen? No majd meglá'juk, hogy csak azért is van. Én vagyok a Pitély — szeretője.

— Aunnye, a már más, hát mér nem mondta ezt előbb az ur. Várják csak, majd megjelentetem, hogy akargya-e fogadni Pitély a szeretőjét.

Igenlő válasz adatván, Tihanyi Echó belép az elitélt cellájába, ki restelvén a dolgot, hogy ily helyen kell szeretőjével találkoznia, fel sem pillant rája, ha nem azt mondja neki lesített szemekkel, hogy: „imádkozzál a lelkem üdvességéért!“

— Nyolez éva már, hogy nálam az imádságod — fu dckolj a

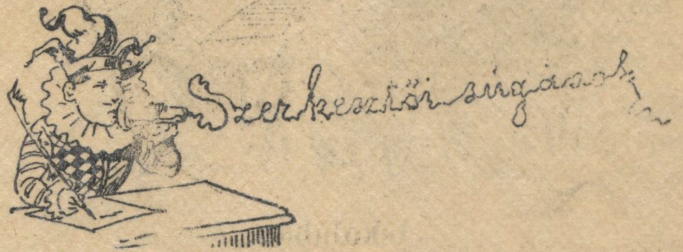
a pseudoszerető — s azzal nagy szemérmatosan egy jó nagy játkabát vont elő a féli kabátja alól, kinek Pitély az atya, ő meg az anyja.

Erre markába röhintve távozott el Echó barátunk, utközben azonban örömeiben nyakonfogott egy „abczug Mihaszna“-i kiabáló gassenbubot, s átadta azt egy biztos urnak bekísérésnek végette.

— Hát rendőrnek álltál be — kérdik tőle tejelezzájú kollegái — ugyan hogy tudtál ilyet cselekedni?

— Hogy? Hát csak nyg, — tanuljátok meg — hogy „röndnek muszáj lönnyi“, ha mindjárt én csinálom is azt Hapezi! Jójczakát!

Kék Maeska.

D. K. A raktár kiürült. Kérjük a továbbit. — K. L. Megkaptuk, köszönjük. A lap ha meg nem érkeznék, sziveskedjék a postán reklamálni, ahol erre díjtalanul a közönségnek egy nyomtatott úrlap szolgál rendelkezésére. — R. D. „Merengés“-e valóságos zagyalék. — M. H. Ajánlatát el nem fogadhatjuk. — Cs. K. Szivesen tennők, ha időnk engedné. — B. S. Ne izetlenkedjék.

Több kéziratról s levélről jövőre!

Teljesszámú példányok még megrendelhetők.

Január—juniusi félévre 1 frt 50 kr.

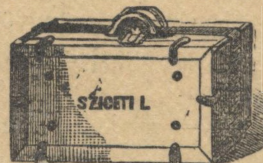
Előfizethetni bármely hónaptól kezdve.

Ujjonnan belépő t. előfizetőink mult júi október—decemberi számokat 45 kr. leszállított áron rendelhetik meg.

SZIGETI LAJOS

szij- és nyereggyártó.

Ajánlja jól berendezett szijgyártóüzletét, u. m. nyergek, utazó bőröndök, vadász- és uti táskák, a legjutányosabb áron. — Minden e szakmába vágó javítások elfogadtatnak s vidéki megrendelések levél által a legpontosabban kiszolgáltatnak.

Képes árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

Üzleti helyiség:

BUDAPEST, VIII., Múzeum-körút 10. a nemz. múzeum mellett.